

de ikke faa Lov at forhandle det. Det siges ogsaa, at der paa Stjerneølet ligger en højere Avance til de handlende end paa andet Øl. Er det nu rimeligt, at Bryggeriet „Stjernen“ saaledes kræver, at en bestemt Pris skal overholdes? Og er det, fordi man fra Socialdemokratiets Side synes, at Detailhandlerne har en for lille Avance — der bliver jo ellers hævdet, at de har for stor en Avance —, at man giver dem en større Avance paa Stjerneøl, end de har paa andre Øl-sorter? Eller skyldes det maaske dette, at der nu en Gang skal lægges større Arbejde ind for at faa solgt Stjerneøl, end der skal lægges ind for at sælge andet Øl; og at derfor Arbejdet naturligvis skal betales med en højere Pris?

Jeg vender tilbage til Lovforslaget. Lovforslaget indeholder altsaa disse Uklarheder, som jeg før pegede paa med Hensyn til, hvad der er retmæssigt, og hvad der er uretmæssigt, og med Hensyn til, hvad der kommer ind under de Artikler, man her vil lovgive om, og det gør det naturligvis ikke mere tiltrækkende. Man maa heller ikke glemme, at Forbud mod kollektive Aftaler altid vil ramme de svagest stillede haardest, ikke mindst hvis man i lige saa høj Grad vil ramme *vejledende* Aftaler som dem, der er bindende. Men hvis man under Lovforslagets videre Behandling kan give det en saadan Form, at man kan sige, at dets Princip ikke er det, som der er en stor Fare for, det vil blive, at hellere maa ti uskyldige lide, end at een skyldig gaar fri — hvis man vil være i Stand til at skille det retmæssige fra det uretmæssige og give Bestemmelserne en saadan klar Udformning, at Erhvervslivet ikke er i Tvivl om, hvad der er lovligt, og hvad der er ulovligt, saa kan jeg fra min Side tilsige en velvillig Behandling af denne Del af Lovforslaget.

Dette gælder derimod ikke Hovedbestemmelsen i § 2. I denne Paragraf tales der om „Genstande“. Naar der i den ene Paragraf tales om „Artikler“ og i den anden om „Genstande“, saa gaar jeg ud fra, at det er, fordi man har laant disse Paragraffer fra forskellige Steder, og derfor er Udtrykkene ikke i rigtig god Overensstemmelse med hinanden. Jeg synes ikke, at Udtrykket „Genstand“ er anvendeligt i denne Forbindelse. Man kan ikke sige, at en Liter Mælk er en Genstand. Der er visse vaade Varer, man i visse Kredse kalder for Genstande, men de kommer vel ikke herind under. De Ting, her særlig tænkes paa, Brød, Mælk, Kul m. m., kan ikke ret godt betegnes ved Ordet „Genstand“, men det er naturligvis noget, jeg lægger

ringe Vægt paa. Det, jeg lægger saa overordentlig megen Vægt paa i denne Paragraf, er Hovedbestemmelsen: at det skal være forbudt at beregne Konjunkturavance. Om denne Hovedbestemmelse kan jeg ikke sige andet, end at jeg betragter den som ganske taabelig. Naar man i en Periode som denne, hvor Erhvervslivet er inde i en Krise af den allerfarligste Art, kan forelægge et Lovforslag med en saadan Bestemmelse, maa man spørge: Er det hele da blot og bar Agitation, eller tror virkelig den højtærede Erhvervsminister, at det er muligt at drive Virksomhed her i Landet, hvis man vil forbyde Konjunkturavance? Enten man vil give det ene eller det andet Svar paa disse Spørgsmaal, synes jeg Svaret maa blive lige sørgeligt. Man maa dog spørge: Naar man vil forbyde Erhvervslivet at tage Konjunkturavance, hvorledes skal saa *Tabene* blive dækket? Der maa mangle en Paragraf, som siger, at Staten skal erstatte Tabene, naar Priserne gaar ned.

Jeg skal nævne nogle af de almindeligste Artikler, som der er store Prissvingninger i. Prisen paa Rug, der bruges til Brød, vel en af de almindeligste, en af de nødvendige Artikler, er fra Foraaret til for en 14 Dage siden faldet fra 40 til 14 Kr. Det er givet, at en saadan Prisnedgang har forvoldt overordentlig store Tab; ikke alene for Kornhandlerne, men i høj Grad for Mølleindustrien og Bagerierne. Vi ved, at den danske Mølleindustri arbejder under de allervanskeligste Forhold, vi kender den Kamp, den fører med omgivende Landes Toldforhold og Udførselspræmiesystemer. Denne Industri, der saaledes arbejder under de allerstørste Vanskeligheder, vil man nu sige til, at den skal tage disse forfærdelig store Tab, men hvis vi atter kom ind i en Periode, hvor det vil være muligt at vinde noget af det tabte tilbage, saa er det forbudt, saa vilde den overtræde Landets Love, hvis den tog denne Konjunkturavance. Jeg kan nævne en Artikel som Kul, der ogsaa har været underkastet en stor Prisnedgang. Jeg vil bede den højtærede Erhvervsminister gaa til Direktøren for Arbejdernes Brændselsforretning — denne Forretning, der jo for en Tid siden meddelte, at den sidste Vinter paa Grund af det overordentlig milde Vejr, vi havde, havde haft overordentlig store Tab, saa store, at den ikke alene selv var ved at gaa i Stykker, men nær havde revet en Bank med, hvis denne Bank ikke havde haft den Mulighed at kunne disponere over en Del af Fagforeningernes Penge — og spørge ham, om det vil være muligt at drive denne For